TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. spalio 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – 4a straipsnio 1 dalis – Perdavimo tarp valstybių narių tvarka – Europos arešto orderis – Vykdymo sąlygos – Neprivalomo nevykdymo pagrindai – Privalomas vykdymas – Išimtys – Sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio priimtas sprendimas“ – Policijos priežiūra, kaip papildoma bausmė – Su šia priežiūra susijusių sąlygų nesilaikymas – Sprendimas dėl policijos priežiūros bausmės pakeitimo laisvės atėmimo bausme – *In absentia* paskirta bausmė“

Byloje C-798/23 (Abbottly) [i]

dėl *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas, Airija) 2023 m. gruodžio 21 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2023 m. gruodžio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

SH,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Biltgen (pranešėjas), pirmosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas T. von Danwitz, teisėjai I. Ziemele, A. Kumin, ir S. Gervasoni,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

posėdžio sekretorė R. Stefanova-Kamisheva, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2025 m. sausio 9 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Minister for Justice*, atstovaujamo *Chief State Solicitor* M. Browne, A. Burke, A. Joyce ir C. McMahon, padedamų *SC* G. Gibbons ir *BL* D. Perry,

– SH, atstovaujamo *SC* R. Barron, *solicitor* S. O’Mahony ir *BL* B. Storan,

– Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos M. Chicu ir E. Gane,

* Proceso kalba: anglų.

[i] Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

– Europos Komisijos, atstovaujamos H. Leupold ir J. Vondung,

susipažinęs su 2025 m. balandžio 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24) (toliau – Pagrindų sprendimas 2002/584), 4a straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas Airijoje vykstant procedūrai dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl SH siekiant Latvijoje įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, vykdymo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Pagrindų sprendimas 2002/584

3 Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnyje „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ nurodyta:

„1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [suimtų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę [siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba laisvės atėmimo bausmę], arba sprendimą dėl įkalinimo.

2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.

3. Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, įtvirtintus [ES] 6 straipsnyje.“

4 Šio pagrindų sprendimo 4a straipsnio „Sprendimai, priimti po teisminio nagrinėjimo, kuriame asmuo asmeniškai nedalyvavo“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Vykdančioji teisminė institucija taip pat gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę arba nutartį paskirti suėmimą [sprendimą dėl įkalinimo], jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad pagal kitus išduodančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytus procesinius reikalavimus:

a) laiku:

i) asmeniui buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teisminio nagrinėjimo laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog jis žinojo apie numatytą teisminį nagrinėjimą;

ir

ii) asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

arba

b) žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teisminio nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teisminio nagrinėjimo metu;

arba

c) jam įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant [atsižvelgiant į] naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

i) aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo;

arba

ii) per taikomą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo;

arba

d) sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

i) po perdavimo jis bus nedelsiant asmeniškai įteiktas ir tas asmuo bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant [atsižvelgiant į] naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas;

ir

ii) bus informuotas apie laikotarpį, per kurį jis turi reikalauti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą, kaip nurodyta atitinkamame Europos arešto orderyje.

2. Tuo atveju, jei Europos arešto orderis išduodamas siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę arba nutartį paskirti suėmimą [sprendimą dėl įkalinimo] 1 dalies d punkte nustatytomis sąlygomis, o atitinkamas asmuo prieš tai negavo jokios oficialios informacijos apie jo atžvilgiu pradėtą baudžiamąjį procesą, šis asmuo, pranešus jam Europos arešto orderio turinį, gali prašyti prieš jį perduodant pateikti jam teismo sprendimo kopiją. Nedelsiant po to, kai išduodančiajai institucijai pranešama apie prašymą, ji per vykdančiąją instituciją pateikia prašomam išduoti asmeniui teismo sprendimo kopiją. Dėl prašomo išduoti asmens prašymo neuždelsiama nei perdavimo procedūra, nei sprendimo vykdyti Europos arešto orderį priėmimas. Teismo sprendimas atitinkamam asmeniui pateikiamas tik informavimo tikslais; tai nelaikoma oficialiu teismo sprendimo įteikimu ir nepradedami skaičiuoti terminai, taikomi reikalavimui persvarstyti bylą arba apeliacinio skundo pateikimui.

3. Tuo atveju, jei asmuo perduodamas 1 dalies d punkte nustatytomis sąlygomis ir šis asmuo yra pareikalavęs persvarstyti bylą arba pateikęs apeliacinį skundą, tokio bylos persvarstymo arba apeliacinio skundo nagrinėjimo laukiančio asmens suėmimas iki šio proceso pabaigos reguliariai arba atitinkamo asmens prašymu peržiūrimas pagal išduodančios valstybės teisę. Toks peržiūrėjimas visų pirma apima galimybę nutraukti arba sustabdyti suėmimą. Bylos persvarstymas arba apeliacinio skundo nagrinėjimas pradedamas tinkamu laiku po perdavimo.“

5 Minėto pagrindų sprendimo 27 straipsnyje „Galimas patraukimas baudžiamojon atsakomybėn [baudžiamasis persekiojimas] už kitas nusikalstamas veikas“ numatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui gali pranešti, kad jos santykiuose su kitomis valstybėmis narėmis, kurios yra padariusios tokį pat pranešimą, leidimas patraukti baudžiamojon atsakomybėn [sutikimas vykdyti asmens baudžiamąjį persekiojimą], nuteisimui ar įkalinimui [su tikslu nuteisti ar įkalinti], siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą dėl kurios asmuo yra perduotas, įvykdytą prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei kuriuo nors konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nenurodo kitaip.

2. Išskyrus atvejus, minėtus šio straipsnio 1 ir 3 dalyse, perduotam asmeniui negali būti iškelta baudžiamoji atsakomybė [negalima vykdyti perduoto asmens baudžiamojo persekiojimo], jis negali būti nuteistas ir jam negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą nusikalstamą veiką, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą.

3. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma šiais atvejais:

a) kai asmuo, turėjęs galimybę išvykti iš valstybės narės, į kurią jis buvo perduotas, teritorijos, neišvyko iš jos per 45 dienas nuo jo galutinio paleidimo dienos arba išvažiavęs grįžo į ją;

b) nusikalstama veika nebaudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu;

c) baudžiamasis procesas nenustato, kad reikia [nesuteikia pagrindo] taikyti asmens laisvės apribojimo priemonę;

d) kai asmeniui galėtų būti skiriama bauda arba bausmė, nesusijusi su laisvės atėmimu, ypač piniginė bauda arba ją pakeičianti priemonė net tais atvejais, kai bausmė arba priemonė gali apriboti jo asmeninę laisvę;

e) kai asmuo sutiko būti perduotas ir tuo pat metu atitinkamais atvejais atsisakė specialiosios taisyklės pagal 13 straipsnį;

f) kai asmuo po jo perdavimo aiškiai atsisakė teisės į specialiąją taisyklę, susijusią su konkrečiomis nusikalstamomis veikomis prieš perdavimą. Atsisakymas pareiškiamas išduodančiosios valstybės narės kompetentingoms teisminėms institucijoms ir registruojamas pagal tos valstybės vidaus teisę. Atsisakymas formuluojamas taip, kad būtų aišku, jog asmuo jį davė savo noru visiškai suvokdamas jo pasekmes. Šiuo tikslu asmuo turi teisę turėti advokatą;

g) kai asmenį perdavusi vykdančioji teisminė institucija duoda savo sutikimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

4. Prašymas duoti sutikimą pateikiamas vykdančiajai teisminei institucijai kartu pateikiant 8 straipsnio 1 dalyje minėtą informaciją ir jos vertimą, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje. Sutikimas duodamas, kai dėl tos pačios nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma sutikimo, taikomas perdavimas pagal šio pamatinio [pagrindų] sprendimo nuostatas. sutikimą atsisakoma duoti dėl 3 straipsnyje nurodytų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 4 straipsnyje minėtų priežasčių. Sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo.

5 straipsnyje minėtais atvejais išduodančioji valstybė narė privalo suteikti jame numatytas garantijas.“

Pamatinis sprendimas 2009/299

6 Pamatiniu sprendimu 2009/299 buvo iš dalies pakeistas Pagrindų sprendimas 2002/584, kiek tai konkrečiai susiję su asmenimis, kuriuos prašoma perduoti dėl apkaltinamojo nuosprendžio, priimto išnagrinėjus bylą *in absentia*.

7 Pamatinio sprendimo 2009/299 1 straipsnyje „Tikslai ir taikymo sritis“ nurodyta:

„1. Šio pamatinio sprendimo tikslai – stiprinti asmenų, dėl kurių pradėtos baudžiamosios bylos, procesines teises, palengvinti teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose ir visų pirma pagerinti valstybių narių teismo sprendimų tarpusavio pripažinimą.

2. Šis pamatinis sprendimas nepakeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir laikytis pagrindinių teisės principų, įtvirtintų Sutarties 6 straipsnyje, įskaitant asmenų, dėl kurių pradėtos baudžiamosios bylos, teisę į gynybą, ir neturi įtakos jokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.

3. Šis pamatinis sprendimas nustato bendras taisykles, reglamentuojančias vienoje valstybėje narėje (sprendimą priėmusioje valstybėje narėje) priimtų teismo sprendimų, kurie buvo priimti suinteresuotam asmeniui nedalyvaujant, pripažinimą ir (arba) vykdymą kitoje valstybėje narėje (vykdančiojoje valstybėje narėje), laikantis [Pagrindų sprendimo 2002/584] 5 straipsnio 1 dalies <…> nuostatų“.

Airijos teisė

8 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas, toliau – EAO įstatymas) 45 straipsnyje, kuriuo Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnis perkeltas į Airijos teisę, numatyta:

„Asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas, jeigu jis asmeniškai nedalyvavo per teisminį nagrinėjimą, po kurio buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis arba sprendimas dėl įkalinimo, dėl kurių vykdymo buvo išduotas Europos arešto orderis <…>, išskyrus atvejus, kai <…> orderyje nurodyti elementai, reikalaujami pagal [Pagrindų sprendimo 2002/584] priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčius, <…> minimi šiame straipsnyje pateiktoje lentelėje“.

9 EAO įstatymo 45 straipsnyje pateiktoje lentelėje keturiuose sunumeruotuose punktuose išdėstytos Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnyje nurodytos sąlygos, kuriomis asmuo, nuteistas *in absentia*, gali būti perduotas. Airijos teismai patikslino, kad EAO įstatymo 45 straipsnis yra

Sąjungos teisės įgyvendinimo priemonė, kuri turi būti aiškinama taip, kad atitiktų šį pagrindų sprendimą. Dėl šios priežasties, nors EAO įstatymo 45 straipsnyje daroma nuoroda į „teisminį nagrinėjimą, po kurio buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis arba sprendimas dėl įkalinimo“, Airijos teisėje ši sąvoka prilyginama Pagrindų sprendime vartojamai sąvokai „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“.

Latvijos teisė

10 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Krimināllikums* (Baudžiamasis kodeksas, toliau – Latvijos baudžiamasis kodeksas) 45 straipsnyje „Policijos priežiūra“ buvo numatyta:

„1. Policijos priežiūra yra papildoma bausmė, kurią teismas gali skirti kaip privalomą priemonę, kad būtų stebimas iš laisvės atėmimo vietos paleisto asmens elgesys ir tam asmeniui galėtų būti taikomi policijos įstaigos nustatyti apribojimai. Tais atvejais, kai asmuo lygtinai paleidžiamas anksčiau laiko, papildomos bausmės, t. y. policijos priežiūros, vykdymas pradedamas nuo to momento, kai pasibaigia asmens priežiūra po lygtinio paleidimo anksčiau laiko.

2. Policijos priežiūros bausmė skiriama tik tuo atveju, kai šio įstatymo specialiojoje dalyje numatytais atvejais skiriama laisvės atėmimo bausmė, kurios trukmė yra ne trumpesnė kaip vieni metai ir ne ilgesnė kaip treji metai.

3. Įkalinimo įstaigos arba policijos įstaigos administracinės komisijos prašymu teismas gali atšaukti policijos priežiūrą arba sutrumpinti jos trukmę.

4. Jeigu nuteistasis, atlikdamas papildomą bausmę, padarė naują nusikalstamą veiką, teismas neatliktą papildomos bausmės dalį pakeičia laisvės atėmimu ir galutinę bausmę skiria vadovaudamasis šio kodekso 51 ir 52 straipsnių nuostatomis.

5. Jeigu asmuo, kuriam teismo sprendimu paskirta policijos priežiūra, tyčia pažeidžia šios priežiūros priemonės nuostatas, policijos įstaigos prašymu teismas gali pakeisti neatliktą papildomos bausmės dalį laisvės atėmimu, skaičiuodamas dvi dienas policijos priežiūros kaip vieną laisvės atėmimo dieną.

6. Policijos priežiūrą reglamentuojančių nuostatų pažeidimas laikomas padarytu tyčia, jeigu asmuo per vienus metus buvo du kartus administracine tvarka nubaustas už tokį pažeidimą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

11 2014 m. už dvi nusikalstamas veikas dėl SH buvo priimti du apkaltinamieji nuosprendžiai: vieną priėmė *Valmieras rajona tiesa* (Valmieros apylinkės teismas, Latvija), o kitą – *Jēkabpils rajona tiesa* (Jekabpilio apylinkės teismas, Latvija). 2015 m. spalio 27 d. šios bausmės buvo subendrintos ir paskirta iš viso keturių metų ir devynių mėnesių laisvės atėmimo bausmė, taip pat papildoma bausmė – policijos priežiūra trejiems metams, kuri pagal Latvijos baudžiamąją teisę turėjo būti pradėta taikyti po to, kai SH atliks laisvės atėmimo bausmę.

12 SH nesilaikė įpareigojimo, nustatyto paskyrus policijos priežiūros bausmę, t. y. per tris darbo dienas nuo paleidimo į laisvę prisistatyti į policijos nuovadą, nors prieš tai jis buvo informuotas, kad to nepadarius jam gali būti skirta administracinė nuobauda. Todėl 2020 m. gegužės 11 ir 27 d. *Zemgales rajona tiesa* (Žiemgalos apylinkės teismas, Latvija) pripažino, kad SH padarė administracinį nusižengimą, ir už tai skyrė jam dvi baudas.

13 Kai per vienerius metus už policijos priežiūros sąlygų nesilaikymą nubaudžiama du kartus, Latvijos baudžiamojoje teisėje numatyta galimybė kompetentingam nacionaliniam teismui policijos priežiūrą, kaip papildomą bausmę, pakeisti į terminuotą laisvės atėmimo bausmę pagal nustatytą santykį: viena laisvės atėmimo diena už dvi dienas neatliktos policijos priežiūros bausmės dalies.

14 2020 m. birželį kompetentingas policijos nuovados skyrius kreipėsi į *Zemgales rajona tiesa* (Žiemgalos apylinkės teismas) su prašymu pakeisti likusią SH papildomos policijos priežiūros bausmės dalį laisvės atėmimo bausme.

15 2020 m. birželio 25 d. į SH oficialią gyvenamąją vietą Latvijoje registruotu paštu buvo nesėkmingai išsiųstas teismo šaukimas. Jis buvo grąžintas 2020 m. liepos 31 d.

16 2020 m. rugpjūčio 19 d. *Zemgales rajona tiesa* (Žiemgalos apylinkės teismas) įvyko teismo posėdis, SH jame nedalyvavo. Tą pačią dieną tas teismas priėmė sprendimą (toliau – nagrinėjamas sprendimas) dėl likusios SH policijos priežiūros dalies – dvejų metų ir dviejų dienų – pakeitimo vienų metų ir vienos dienos laisvės atėmimo bausme. Šio sprendimo, kuris buvo išsiųstas SH, tačiau buvo grąžintas, nes nebuvo atsiimtas, SH apeliacine tvarka neapskundė.

17 2021 m. vasario 26 d. *Zemgales rajona tiesa* (Žiemgalos apylinkės teismas) išdavė dėl SH Europos arešto orderį, siekiant įvykdyti 2020 m. rugpjūčio 19 d. paskirtą laisvės atėmimo bausmę.

18 2022 m. liepos 27 d. sprendimu *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) atsisakė patenkinti *Minister for Justice and Equality* (teisingumo ir lygybės ministras, Airija) prašymą perduoti SH Latvijos Respublikai pagal aptariamą Europos arešto orderį, remdamasis nuostata, kuria į Airijos teisę perkeliama Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis.

19 Kadangi *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas, Airija) atmetė teisingumo ir lygybės ministro dėl šio sprendimo paduotą apeliacinį skundą, šis pateikė kasacinį skundą *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad iš Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 2 dalies matyti, jog Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti – išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai.

21 Šis teismas mano, kad nagrinėjamas sprendimas panašus į bausmės vykdymo atidėjimo atšaukimą, kuris pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją nepatenka į Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies taikymo sritį. 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic* (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026) 77 punkte Teisingumo Teismas pripažino, kad sąvoka „sprendimas“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, neapima sprendimo dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo, kaip antai bausmės vykdymo atidėjimo atšaukimo, nebent šiuo sprendimu siekiama pakeisti minėtos bausmės pobūdį ar dydį arba jis turi tokį poveikį, o jį priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją.

22 Minėtas teismas konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju policijos priežiūros laikotarpis prasidėjo SH atlikus laisvės atėmimo bausmę. Nebuvo priimta jokio naujo teismo sprendimo, kuriuo būtų pakeistas anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės pobūdis ir dydis, atsižvelgiant į tai, kad, nesilaikant policijos priežiūros sąlygų, tikėtinos laisvės atėmimo bausmės trukmė nustatoma taikant Latvijos teisėje numatytą aritmetinį skaičiavimą. Taigi *Zemgales rajona tiesa* (Žiemgalos apylinkės teismas) turėjo tik nuspręsti, ar reikia skirti papildomą laisvės atėmimo bausmę, nes jos trukmė jau nustatyta įstatyme. Būtent dėl šios priežasties prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas preliminariai nusprendė, kad nėra pagrindo atsisakyti perduoti SH, nes, jo nuomone, 2020 m. rugpjūčio 19 d. SH paskirta bausmė nėra nauja bausmė ir nekeičia nei anksčiau skirtos laisvės atėmimo bausmės pobūdžio, nei dydžio.

23 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl to, kad, nors tikimybė, jog gali būti skirta nauja laisvės atėmimo bausmė buvo neatsiejama nuo SH paskirtų ir 2015 m. spalio 27 d. subendrintų bausmių, 2020 m. rugpjūčio 19 d. skirta bausme SH nebūtų tik įpareigotas iš dalies ar net visiškai atlikti iš pradžių paskirtos laisvės atėmimo bausmės.

24 Tokiomis aplinkybėmis *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar tais atvejais, kai asmenį prašoma perduoti siekiant vykdyti jam skirtą laisvės atėmimo bausmę už anksčiau jam [papildomai] paskirtos policijos priežiūros bausmės atlikimo sąlygų pažeidimą, jeigu šią laisvės atėmimo bausmę paskyręs teismas turėjo diskreciją nuspręsti, ar skirti laisvės atėmimo bausmę (nors neturėjo diskrecijos nuspręsti dėl bausmės trukmės, jeigu ji būtų paskirta), procesas, per kurį skiriama ši laisvės atėmimo bausmė, yra „teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo [2002/584] 4a straipsnio 1 dalį, dalis?

2. Ar sprendimas pakeisti [papildomą] policijos priežiūros bausmę į laisvės atėmimo bausmę esant pirmame klausime nurodytoms aplinkybėms buvo toks, kuriuo siekiama pakeisti prašomam perduoti asmeniui anksčiau paskirtos bausmės, konkrečiai – [papildomos] policijos priežiūros bausmės, kuri buvo jam anksčiau paskirtos bausmės dalis, pobūdį ir (arba) dydį, ir dėl to jis pateko į [2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026)*] 77 punkte nurodytos išimties taikymo sritį?“

Procesas Teisingumo Teisme

25 Kadangi SH advokatas informavo Teisingumo Teismo kanceliariją, kad jo klientas kalinamas Latvijoje, 2024 m. balandžio 26 d. Teisingumo Teismas šio teismo pirmininko sprendimu kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą su prašymu pateikti informaciją, siekdamas nustatyti, ar jo atsakymas į prejudicinius klausimus vis dar yra naudingas siekiant išspręsti ginčą pagrindinėje byloje.

26 2024 m. gegužės 10 d. atsakymu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patvirtino, kad tuo metu SH buvo kalinamas Latvijoje ir kad jis buvo perduotas Latvijos valdžios institucijoms vykdant 2021 m. vasario 17 d. Europos arešto orderį, tačiau nurodė, jog atsižvelgiant į tai, kad SH nebuvo perduotas vykdant aptariamą Europos arešto orderį ir todėl negalima atmesti galimybės, kad Latvijos valdžios institucijos taikys Pagrindų

sprendimo 2002/584 27 straipsnyje numatytą sutikimo mechanizmą, siekdamos užtikrinti SH paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymą, atsakymas į prejudicinius klausimus išlieka naudingas siekiant išspręsti ginčą pagrindinėje byloje.

Dėl prejudicinių klausimų

27 Savo dviem prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje vartojama sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“, reiškia procesą, per kurį teismas dėl to, kad nesilaikoma anksčiau paskirtos policijos priežiūros, kaip papildomos bausmės, kuri atitinkamam asmeniui anksčiau buvo skirta kartu su laisvės atėmimo bausme, atlikimo sąlygų, gali pakeisti neatliktą šios papildomos bausmės dalį laisvės atėmimo bausme, kai dvi policijos priežiūros dienos skaičiuojamos kaip viena laisvės atėmimo diena.

28 Pirmiausia reikia priminti, kad Pagrindų sprendime 2002/584 nustačius naują, paprastesnę ir veiksmingesnę nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą siekiama pagal tarpusavio pripažinimo principą palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą; taip norima prisidėti prie Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti dideliu tarpusavio pasitikėjimu (2019 m. gegužės 27 d. Sprendimo *PF (Lietuvos generalinis prokuroras)*, C-509/18, EU:C:2019:457, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Tuo tikslu minėto pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią valstybės narės privalo vykdyti visus Europos arešto orderius, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis. Taigi, išskyrus išimtines aplinkybes, vykdančiosios teisminės institucijos gali atsisakyti vykdyti tokį arešto orderį tik Pagrindų sprendime 2002/584 išsamiai išvardytais nevykdymo atvejais, ir atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį galima tik kai nesilaikoma vienos iš jame išsamiai išvardytų sąlygų. Vadinasi, Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti – jo išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Berlin (Apkaltinamojo nuosprendžio priėmimas „in absentia“)*, C-396/22, EU:C:2023:1029, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Iš tiesų Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis yra taisyklės, pagal kurią vykdančioji teisminė institucija privalo perduoti prašomą asmenį išduodančiajai valstybei narei, išimtis, todėl ji turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 55 punktą).

31 Iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad vykdančioji teisminė institucija turi teisę atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo vykstant teisminiam nagrinėjimui, po kurio priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad įvykdytos šios nuostatos atitinkamai a–d punktuose išdėstytos sąlygos (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Šiuo 4a straipsniu ribojama galimybė atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, jame tiksliai ir nuosekliai išvardijant sąlygas, kuriomis negalima atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimo, priimto po teisminio nagrinėjimo,

kuriame atitinkamas asmuo asmeniškai nedalyvavo (2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 49 straipsnis ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Iš tiesų kiekvienu Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytu atveju Europos arešto orderio vykdymas nepažeidžia nei atitinkamo asmens teisės į gynybą, nei teisės į veiksmingą teisminę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniuose (be kita ko, žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 73 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnį siekiama užtikrinti aukšto lygio apsaugą ir suteikti vykdančiajai teisminei institucijai galimybę perduoti asmenį, net jeigu jis nedalyvavo vykstant teisminiam nagrinėjimui, po kurio priimtas apkaltinamasis nuosprendis, kartu visiškai užtikrinant jo teisę į gynybą (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Kalbant konkrečiau, iš Pamatinio sprendimo 2009/299 1 straipsnio, siejamo su jo 1 ir 15 konstatuojamosiomis dalimis, aiškiai matyti, kad 4a straipsnis buvo įterptas į Pagrindų sprendimą 2002/584 siekiant apsaugoti kaltinamojo teisę asmeniškai dalyvauti jam iškeltoje baudžiamojoje byloje ir pagerinti valstybių narių teismų sprendimų tarpusavio pripažinimą (2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Vis dėlto prieš tikrindama, ar yra viena iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų aplinkybių, vykdančioji teisminė institucija turi patikrinti, ar yra susiklosčiusi tokia situacija, kai prašomas perduoti asmuo asmeniškai nedalyvavo „teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį.

35 Pagal suformuotą jurisprudenciją sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, turi būti suprantama kaip autonomiška Sąjungos teisės sąvoka ir aiškinama vienodai visoje jos teritorijoje, neatsižvelgiant į jos kvalifikavimą valstybėse narėse. Ši sąvoka turi būti suprantama kaip apibrėžianti procesą, po kurio dėl asmens, kurį prašoma perduoti vykdant Europos arešto orderį, yra priimtas galutinis apkaltinamasis nuosprendis (šiuo klausimu žr. 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft Berlin (Apkaltinamojo nuosprendžio priėmimas „in absentia“)*, C-396/22, EU:C:2023:1029, 26 ir 27 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

36 Teisingumo Teismas nusprendė, kad sprendimas dėl anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo nėra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, nebent šiuo sprendimu siekiama pakeisti minėtos bausmės pobūdį ar dydį arba jis turi tokį poveikį, o jį priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją (2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 77 ir 88 punktai, ir 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 53 punktas).

37 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad nutartis, kuria laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimas atšaukiamas dėl to, kad atitinkamas asmuo pažeidė su šiuo atidėjimu susijusią objektyvią sąlygą, kaip antai padarė naują nusikalstamą veiką per probacijos laikotarpį, nėra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 4a straipsnio 1 dalį, nes šia nutartimi nekeičiami nei tos

bausmės pobūdis, nei dydis. Be to, kaip patikslino Teisingumo Teismas, kadangi institucija, įgaliota priimti nutartį dėl tokio atšaukimo, neturi iš naujo iš esmės nagrinėti bylos, kurioje priimtas apkaltinamasis nuosprendis, aplinkybė, kad ši institucija turi diskreciją, neturi reikšmės, jeigu remdamasi šia diskrecija ji negali keisti laisvės atėmimo bausmės, paskirtos dėl prašomo perduoti asmens priimtu galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, dydžio ar pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 53 ir 54 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

38 Svarbu pažymėti, kad toks Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies aiškinimas, be kita ko, atitinka Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 21 d. EŽTT sprendimo *Del Río Prada prieš Ispaniją*, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, 89 punktą ir 2022 m. lapkričio 10 d. EŽTT sprendimo *Kupinskyy prieš Ukrainą*, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, 47–52 punktus), pagal kurią, pirma, procedūros, susijusios su bausmės vykdymo tvarka, nepatenka į 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio taikymo sritį ir, antra, priemonės, kurių teismas imasi jau paskelbęs galutinę bausmę arba ją vykdant, gali būti laikomos „sankcijomis“, kaip tai suprantama pagal šią konvenciją, tik jeigu dėl jų gali būti iš naujo nustatyta arba pakeista iš pradžių skirtos bausmės apimtis (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 23 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Vykdymo sustabdymo atšaukimas)*, C-514/21 ir C-515/21, EU:C:2023:235, 58 punktą).

39 Iš tiesų siekiant nustatyti, ar priemonė, kurios imtasi vykdant nuosprendį, yra susijusi tik su nuosprendžio vykdymo būdu, ar, atvirkščiai, turi įtakos bausmės apimčiai, kiekvienu atveju reikia išnagrinėti, ką iš tikrųjų reiškė paskirta „bausmė“ pagal tuo metu galiojusią vidaus teisę arba, kitaip tariant, koks buvo jos pobūdis (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 21 d. EŽTT sprendimo *Del Río Prada prieš Ispaniją*, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, 85 ir 90 punktus).

40 Nagrinėjamu atveju atrodo, kad Europos arešto orderio išdavimo pagrindas buvo sprendimas, kuriuo policijos priežiūra, kaip papildoma bausmė, buvo pakeista į laisvės atėmimo bausmę. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi prielaida, kad nagrinėjamas sprendimas gali būti panašus į sprendimą dėl anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo, kaip antai bausmės vykdymo atidėjimo atšaukimo. Toks sprendimas gali nepatekti į Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes juo nesiekiama pakeisti prašomam perduoti asmeniui anksčiau paskirtos bausmės pobūdį ir (arba) dydį, o jį priėmusi institucija šiuo aspektu neturėjo diskrecijos.

41 Taigi reikia patikrinti, ar nagrinėjamas sprendimas gali būti laikomas „sprendimu dėl anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 36 ir 37 punktuose nurodytą jurisprudenciją, nes tokiu atveju jis nebūtų „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį.

42 Šiuo klausimu iš nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktos informacijos ir Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagal Latvijos baudžiamojo kodekso 45 straipsnio 1 dalį policijos priežiūra yra papildoma bausmė, kurią teismas gali skirti asmeniui, kuriam buvo paskirta laisvės atėmimo bausmė, kad jis būtų toliau prižiūrimas po to, kai bus paleistas į laisvę, todėl šis asmuo privalo laikytis policijos įstaigos nustatytų sąlygų. Šio kodekso 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad ši papildoma bausmė gali būti skiriama tik asmeniui, kuriam paskirta laisvės atėmimo bausmė, kurios trukmė yra ne trumpesnė kaip vieni metai ir ne ilgesnė kaip treji metai. Pagal minėto kodekso 45 straipsnio 3 dalį policijos įstaigos ar įkalinimo įstaigos

administracinės komisijos prašymu teismas gali sutrumpinti policijos priežiūros trukmę arba ją atšaukti. Šio 45 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad jei nuteistasis, atlikdamas tokią papildomą bausmę, padarė nusikalstamą veiką, teismas neatliktą papildomos bausmės laiką pakeičia laisvės atėmimu ir galutinę bausmę skiria pagal Latvijos baudžiamojo kodekso nuostatas.

43 Pagal to paties kodekso 45 straipsnio 5 ir 6 dalis iš esmės jeigu asmuo, kuriam paskirta policijos priežiūra, kaip papildoma bausmė, elgdamasis „tyčia“, pažeidžia šios priežiūros priemonės taikymo nuostatas, t. y. jeigu per vienus metus du kartus administracine tvarka nubaudžiamas už tokį pažeidimą, teismas jam gali skirti ne tik administracinę baudą, bet ir policijos įstaigos prašymu pakeisti neatliktą policijos priežiūros bausmės dalį į laisvės atėmimą, skaičiuodamas dvi dienas policijos priežiūros kaip vieną laisvės atėmimo dieną. Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad būtent šios nuostatos buvo taikomos pagrindinėje byloje.

44 Darytina išvada, kad Latvijos teisėje, o tai vis dėlto turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, daromas skirtumas tarp sprendimo skirti laisvės atėmimo bausmę ir sprendimo taikyti policijos priežiūrą, nes pastarasis sprendimas dėl savo pobūdžio visada yra papildoma bausmė prie laisvės atėmimo bausmės. Taigi nagrinėjamu atveju SH anksčiau buvo skirta laisvės atėmimo bausmė kartu su policijos priežiūra, kaip papildoma bausme, todėl policijos priežiūra jam buvo skirta po to, kai jis atliko jam paskirtą laisvės atėmimo bausmę. Taigi nagrinėjamas sprendimas, kuriuo SK paskirta laisvės atėmimo bausmė, nustatyta skaičiuojant vieną laisvės atėmimo dieną už dvi dienas neatliktos policijos priežiūros bausmės dalies, nėra susijęs su anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymu ar taikymu, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 35 ir 36 punktuose nurodytą jurisprudenciją, bet yra naujas sprendimas dėl laisvės atėmimo bausmės, kuri SH iki tol nebuvo skirta.

45 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija skiriasi nuo laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo atšaukimo, nes pastaruoju atveju laisvės atėmimo bausmės vykdymas atidedamas nuo pat pradžių, todėl jo atšaukimas tik leidžia vykdyti anksčiau paskirtą laisvės atėmimo bausmę.

46 Šią išvadą patvirtina tai, kad iš šio sprendimo 42 ir 43 punktuose nurodytų atitinkamų Latvijos teisės nuostatų atrodo matyti, kad šioje teisėje nenumatyta galimybė automatiškai pakeisti policijos priežiūros bausmę į laisvės atėmimo bausmę, kai atitinkamas asmuo pažeidžia šios priežiūros sąlygas. Iš tiesų teismas turi diskreciją policijos įstaigos prašymu nuspręsti dar neįvykdytą policijos priežiūrą, kaip papildomą bausmę, pakeisti laisvės atėmimo bausme, taigi šis pakeitimas nėra automatinis.

47 Be to, kaip generalinis advokatas pabrėžė savo išvados 65 punkte, laisvės atėmimo bausme, kuri gali būti skirta, jei nesilaikoma papildomos bausmės atlikimo sąlygų, siekiama nubausti ne už pirminę nusikalstamą veiką, dėl kurios, kaip papildoma bausmė, buvo paskirta policijos priežiūra, bet už konkrečius pastarosios bausmės atlikimo sąlygų pažeidimus. Taigi tas teismas, išnagrinėjęs tokio asmens situaciją, turi nuspręsti, ar šie pažeidimai pateisina policijos priežiūros priemonės pakeitimą laisvės atėmimo bausme, ar ne.

48 Todėl sprendimas skirti laisvės atėmimo bausmę vietoj policijos priežiūros, kaip papildomos bausmės, nėra sprendimas dėl anksčiau paskirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo, bet turi būti laikomas sprendimu, kuriuo skiriama nauja laisvės atėmimo bausmė, kurios pobūdis skiriasi nuo pirmiau nustatytosios.

49 Toks sprendimas turi būti laikomas „sprendimu“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, o procesas, per kurį jis priimtas, pagal šio sprendimo 35 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją turi būti laikomas „teisminiu nagrinėjimu, po kurio buvo priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

50 Iš tiesų, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 82 ir 83 punktuose, siekiant pripažinti „teisminiu nagrinėjimu, po kurio priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalį, svarbu tai, kad bausmės pakeitimo procedūros pasekmė gali būti laisvės atėmimas, kuris, nors ir galėjo būti numatomas, jei nesilaikoma policijos priežiūros bausmės atlikimo sąlygų, savaime nebuvo pirminės bausmės dalis, todėl buvo reikalinga skirti naują bausmę, pakeičiančią pirmąją.

51 Reikia pridurti, kad, kaip generalinis advokatas pabrėžė savo išvados 81 punkte, būtent tame proceso etape, kai siekiama priimti sprendimą dėl policijos priežiūros bausmės galimo pakeitimo laisvės atėmimo bausme, atitinkamas asmuo privalo turėti galimybę visapusiškai pasinaudoti savo teise į gynybą, kad galėtų veiksmingai pareikšti savo nuomonę ir paveikti galutinį sprendimą, kuriuo jam gali būti atimta laisvė. Šis asmuo, be kita ko, turi turėti galimybę nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, dėl kurių kompetentingas teismas galėtų nuspręsti šitaip nekeisti bausmės.

52 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar turės patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija atitinka vieną iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytų aplinkybių. Jei taip būtų, Airijos vykdančioji teisminė institucija turėtų sutikti perduoti SH Latvijos valdžios institucijoms.

53 Vis dėlto, kadangi SH jau buvo perduotas Latvijos valdžios institucijoms pagal kitą Europos arešto orderį nei nagrinėjamasis, siekiant įvykdyti nagrinėjamu sprendimu SH skirtą laisvės atėmimo bausmę, kaip savo atsakyme į Teisingumo Teismo prašymą pateikti informaciją nurodė pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, būtų tikslinga taikyti Pagrindų sprendimo 2002/584 27 straipsnyje numatytą sutikimo mechanizmą.

54 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje vartojama sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“, reiškia procesą, per kurį teismas dėl to, kad nesilaikoma anksčiau paskirtos policijos priežiūros, kaip papildomos bausmės, kuri atitinkamam asmeniui anksčiau buvo skirta kartu su laisvės atėmimo bausme, atlikimo sąlygų, gali pakeisti neatliktą šios papildomos bausmės dalį laisvės atėmimo bausme, kai dvi policijos priežiūros dienos skaičiuojamos kaip viena laisvės atėmimo diena.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 4a straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinama taip, kad:

šioje nuostatoje vartojama sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“, reiškia procesą, per kurį teismas dėl to, kad nesilaikoma anksčiau paskirtos policijos priežiūros, kaip papildomos bausmės, kuri atitinkamam asmeniui anksčiau buvo skirta kartu su laisvės atėmimo bausme, atlikimo sąlygų, gali pakeisti neatliktą šios papildomos bausmės dalį laisvės atėmimo bausme, kai dvi policijos priežiūros dienos skaičiuojamos kaip viena laisvės atėmimo diena.

Parašai.